

Ռասփայել Պատկանյան

Բարոյավեպ

«Ձի ուր գանձք ձեր են՝ անդ և սիրտք ձեր եղիցին»:

Ավետարան

Գըծուծ հարուստ, վաճառական մեծատուն,
Քաղցած, ծարավ նստավ մինչև օր մահուն.
Հիվանդ ընկավ, վայ սիրտ, վայ սիրտ կանչելով՝
Հոգին տվեց, էլի վայ սիրտ կրրկնելով:

Կին ու որդիք անմըխիթար են սրգում
Թե ինչի՞ նա վա՛յ սիրտ, վա՛յ սիրտ էր կանչում.
Բըժիշկ բերին, որ ճանաչե՛ թե ի՞նչ էր,
Որ նորա սիրտ այնպես սաստիկ տանջում էր:

Բըժիշկը ճեղքեր նորա փորը, ու տեսան,

Որ մեռելի սիրտը չըկա... Նայեցան...
«Մի՛թե սա սիրտ բընավ չուներ փորումը,
Երբեք սիրտը ցաված չէ՞ր յուր օրումը»:

Գիտնոց մեկը ասաց. «Ձուր տեղը մի՛ հոգաք,
Նորա սիրտը թե ո՛ր է, շուտ կիմանաք.

Բացե՛ք արկղը, ուր որ նորա արժաթն է»...
Բացին, տեսան, որ արժաթի մեջ սիրտն է...

Մի՛ գարմանաք, տերունական սուտ չէ բան.
Սիրտը անդ է, ուր որ գանձուց մթերք կան: